

ѣсть: иміте єго. И ѿвѣ прістѣпль ко Іисѣсови, рече: радѣйсѧ Раввѣ: и ѡблѡ-
 быздѧ єго. Іисѣсѧ же рече ємѹ: дрѹже, твори, на неже єси прише́лъ. тогда
 прістѣпаше возложѣша рѹцѣ на Іисѣса, и ѡша єго. И сѣ єдинѧ ѡ сѹщихъ
 со Іисѣсомъ, простѣрѧ рѹкѹ, изваче нѡжѧ свой: и оѹдари раба архіерѣова, и
 оѹрѣза ємѹ оѹхо. Тогда глагола ємѹ Іисѣсѧ: возврати нѡжѧ твоѣ въ мѣсто
 єгѡ: всѣ во пріемшии нѡжѧ, нѡжѣмъ погнѣнѹтъ. Или мнітсѧ тѣ, ѡкѡ не
 могѹ нѣмѣ оѹмолѣти Отца моего, и представѣтъ мѣ вѣшше или дванаде-
 сѧте легіона ѧггелѡ; Кѡкѡ же оѹбо свѣдѣтсѧ писаніа, ѡкѡ тѡкѡ подобѣтъ
 бѣти; Въ тѡй часѧ рече Іисѣсѧ народѡмъ: ѡкѡ на разбѡйника ли изыдѣсте
 со оѹрѹжіемъ и дрекѡльми, ѣти мѧ; по всѧ дни при васѧ сѣдѣхѧ оѹчѧ въ
 цѣркви, и не ѡсте менѣ. Оѣ же всѣ бѣсть, да свѣдѣтсѧ писаніа прорѡческѧ.
 тогда оѹченицы всѣ ѡставаѣше єго, вѣжаѣша. Бѡни же ємѣше Іисѣса ведѡша
 кѢ Каіафѣ архіерѣови, и дѣже книжницы и старцы собраѣсѧ. Петръ же
 и дѡше по нѣмъ и здалѣча, до двора архіерѣова: и вше́дъ внѣтъ, сѣдѡше со
 слѹгѧми, вѣдѣти кончѣнѹ. Архіерѣе же и старцы, и со́нмъ весь, и сѧхѹ лже-
 свидѣтельства на Іисѣса, ѡкѡ да оѹбѣютъ єго. И не ѡвѣрѣтахѹ: и мнѡгѣмъ
 лжесвидѣтелемъ прістѣпавшымъ, не ѡвѣрѣтоша. послѣжде же прістѣпѣша
 двѧ лжесвидѣтелѧ, рѣста: сѣи рече, могѹ разорѣти цѣрковь Бѡжію, и трѣмъ
 дѣнии создѧти ю. И воставѧ архіерѣи рече ємѹ: ничесѡже ли ѡвѣщавѣши,
 что сѣи на тѧ свидѣтельствѹютъ; Іисѣсѧ же молчаѣше. и ѡвѣщавѧ архіерѣи,
 рече ємѹ: заканныаю тѧ Бѡгомъ живѣмъ, да речеши намъ, ѡше тѣ єси Хрѣ-
 стѡсѧ Сѡнѧ Бѡжѣи; Глагола ємѹ Іисѣсѧ: тѣи рече. ѡвѣче глаголю вамъ: ѡсѣлѣ
 оѹзрите Сѡна челоѡческаго сѣдѡша ѡдеснѡю сѣлы, и градѹща на ѡбла-
 цѣхъ неѡсѣныхъ. Тогда архіерѣи растерза рѣзы своѧ глагола: ѡкѡ хѹлѹ гла-
 гола, что єще трѣбѹемъ свидѣтелей; сѣ нѣмѣ слышастѣ хѹлѹ єгѡ: что сѧ
 вамъ мнітъ; Сѡнѣ же ѡвѣщавѣше рѣша: повиненъ єсть смѣрти. Тогда запле-
 вѡша лицѣ єгѡ, и пакѡсти ємѹ дѣхѹ. Сѡи же за ланѣтъ оѹдариша, гла-
 голюще: прорцы намъ Хрѣстѣ, ктѡ єсть оѹдарѣи тѧ; Петръ же внѣ сѣдѡше
 во дворѣ: и прістѣпѣи кѢ нѣмѹ єдина равѣна, глаголющи: и тѣи вѣ со Іисѣ-
 сомъ Галилейскимъ. Онѧ же ѡвѣржесѧ предъ всѣми, глагола: не вѣмъ, что
 глаголеши. И зше́дшѹ же ємѹ ко вратѡмъ, оѹзрѣ єго дрѹгѧ, и глагола
 и́мъ тѣ: и сѣи вѣ со Іисѣсомъ Назѡреомъ. И пакѣи ѡвѣржесѧ сѧ кѡлѣвою:
 ѡкѡ не знаю челоѡкѧ. Помѡлѣ же прістѣпѣвше столѣи, рѣша Петровѣ:
 воистиннѹ и тѣи ѡ нѣхъ єси: и́бо всѣгда твоѧ и́вѣ тѧ творѣтъ. Тогда на-
 чѧтъ ротѣтисѧ и кѡлѣтисѧ, ѡкѡ не знаю челоѡкѧ: и ѡвѣе пѣтелѧ возгласѣ.
 И помѡнѹ Петръ глагола Іисѣсовѧ речѣннѣи ємѹ: ѡкѡ прѣжде дѡже пѣтелѧ
 не возгласѣтъ, трикрѡты ѡвѣржешисѧ менѣ: и и́зше́дъ вѡнъ плакаѣсѧ горькѡ.
 Оѹтрѹ же бѣвшѹ, совѣтъ сотвориша всѣ архіерѣе и старцы людѣи на
 Іисѣса, ѡкѡ оѹбѣити єго. И свѡзавѣше єго ведѡша, и предаѣша єго Понтий-
 скомѹ Пѣлатѹ и́гемѡнѹ.

Глѡ. бѣ.
ст. а.

Бо свѧ-